

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ І ГУМАНІТАРНИМ РОЗВИТКОМ

**Матеріали
XIII Науково-практичної
конференції за міжнародною участю, присвяченої пам'яті
РЕШЕТНІЧЕНКА АНДРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА
(м. Дніпро, 29 листопада 2019 р.)**

2019

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**
Дніпропетровський Регіональний Інститут Державного Управління

**ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ
СОЦІАЛЬНИМ І ГУМАНІТАРНИМ РОЗВИТКОМ**

**Матеріали
XIII Науково-практичної
конференції за міжнародною участю, присвяченої пам'яті
РЕШЕТНІЧЕНКА АНДРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА
(м. Дніпро, 29 листопада 2019 р.)**

**Дніпро
ДРІДУ НАДУ
2019**

УДК 35.075.5
ББК 67. 401. 12
П 78

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Дніпропетровського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентові України
(Протокол № 09/229 від 26 листопада 2019 р.)*

Редакційна колегія:

О. Б. Кіреєва, канд. наук з держ. упр., доц.; **Е. О. Сергієнко**, канд. наук з держ. упр., доц.

П 78 Проблеми управління соціальним і гуманітарним розвитком : матеріали XIII наук.-практ. конф. за міжнар. участю, присвяченої пам'яті Решетніченка Андрія Володимировича / за заг. ред. О. Б. Кіреєвої. – Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2019. – 628 с. – Укр., рос. та англ. мовами.

Уміщено матеріали доповідей учасників XIII науково-практичної конференції «Проблеми управління соціальним і гуманітарним розвитком» щодо актуального стану та перспектив розвитку соціально-гуманітарної сфери України, Росії, Білорусії, Вірменії.

Розраховано на фахівців публічного управління та адміністрування, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів, студентів Національної академії державного управління при Президентові України, регіональних інститутів, інших вищих навчальних закладів.

УДК 35.075.5
ББК 67. 401. 12

© ДРІДУ НАДУ, 2019

ЗМІСТ

Секція 1

Теоретико-методологічні та організаційно-правові засади управління соціальним розвитком: державний та регіональний вимір

Акімов О. О. Державне управління як система професійної діяльності державних службовців: робастність та системогенез.....	16
Акімов О. О. Деякі аспекти формування повноважень суб'єктного складу правовідносин у державному управлінні в контексті системогенезного підходу.....	20
Ариненко А. Ю. Развитие человеческого капитала как главного показателя уровня и качества жизни в Республики Беларусь.....	24
Бекетова А. П., Кречетова В. А. Соціальна реклама як один з методів управління соціальним розвитком в Україні.....	26
Биличенко А. А., Коровка Д. В. Коррупция в органах публичной власти: организационно-правовые механизмы противодействия.....	29
Власюк В. Є. Соціальна складова нового укладу господарських відносин.....	31
Гнітько І. В. Професійне здоров'я – феномен сталого розвитку.....	35
Гончарук Н. Т., Прудис Л. В. Розвиток публічної служби в Україні у контексті її гуманізації.....	38
Грудницький В. М. Соціологія села як галузь соціологічної науки... ..	41
Друзенко М. П. Соціальний розвиток у забезпеченні модернізації системи суспільних відносин і інститутів.....	43
Дубешко Л. А. Государственно-частное партнерство – один из инструментов управления в период Четвертой промышленной революции.....	46
Жунь А. В. К вопросу о формировании профессиональной культуры и профессионализма на государственной службе.....	49
Забурдайло А. М. Мотивація соціального розвитку персоналу підприємств.....	52
Кветко Е. А., Шатило А. С. Государственное регулирование приоритетов цифровой трансформации в Республике Беларусь.....	54
Клімьонова О. М. Контракт про проходження державної служби.....	57
Кофанова О. В. Геоінженіринг як спроба вирішити проблему зміни клімату на планеті.....	59
Краснокутська Ю. В. Напрямки розвитку соціального туризму в Харківському регіоні.....	61
Кривенкова Р. Ю. Туристичний потенціал країни: теоретико-методологічні та організаційно-правові засади управління.....	65
Куліш А. В., Шаповалова І. В. Інноваційний менеджмент в Україні..	68
Лядська В. В., Шаповалова І. В. Дослідження формування ділової етики менеджера.....	71

Минич В. П. Государственное регулирование развития экспорта в Республике Беларусь.....	240
Мишкова М. П. Перспективы развития инструментов управления финансовыми потоками.....	243
Морозова Н. Н., Терещенко Е. А. Изменение рынка труда в условиях цифровой трансформации экономики.....	246
Наркевич Е. В. Бюджетно-налоговая политика Республики Беларусь	249
Науменко А. О. Державне управління розвитком агропромислового комплексу в Україні в умовах трансформації ринкових відносин.....	252
Олеферович Д. В. Государственное регулирование развития аграрного бизнеса в Республике Беларусь.....	254
П'ята А. М. Аудит операцій злиття та поглинання в Україні.....	256
Пашинська В. А., Бергаш Б. М. Особливості підходів до визначення сутності асортиментної політики підприємства та основні фактори, що впливають на її формування.....	258
Петушков Е. Н. Кредитование населения как инструмент социального развития.....	261
Пирогова Ю. М. Цифровая трансформация экономики как фактор устойчивого развития Республики Беларусь.....	264
Поліщук Ю. А. Модернізація державної політики «зеленої» економіки в умовах сталого розвитку України.....	266
Середа А. В. Государственное регулирование экономики Швеции: инструментарий, развитие, перспективы применения в Республике Беларусь.....	270
Стуло Э. С., Шевчик Е. С. Повышение эффективности государственных закупок посредством борьбы с коррупцией.....	272
Трусова Л. А. Государственное регулирование инвестиций в Республике Беларусь.....	274
Урбанський В. П. Упровадження програми «теплих кредитів» як чинник енергоефективності в Україні.....	277
Хомутов А. О. Подолання корупції – складова державної політики... ..	279
Шандова Н. В. Особливості формування бізнес-моделей у соціальному підприємстві.....	282
Шатило А. С. Проблемы адаптации инструментов государственного регулирования экономики в условиях вступления во Всемирную торговую организацию.....	284
Шевчик Е. С., Стуло Э. С. Зарубежный опыт малого и среднего предпринимательства на примере Польши.....	286
Шелест В. С. Налоговая система как инструмент государственного регулирования экономики.....	289
Шуст А. С. Потенциал и пределы экономического сотрудничества со странами Северной Африки.....	291
Язвінська Т. В., Дейнега І. О. Соціально-орієнтований маркетинг як засіб підвищення конкурентоздатності підприємства.....	294

Більше того, у процесі аудиту операцій злиття та поглинання важливими етапами є проведення юридичного аудиту, мета якого правове оздоровлення діяльності компанії, а також формування основ корпоративного порядку, організаційно-кадрового аудиту, який сприяє вирішенню питання ефективного формування та використання трудового потенціалу персоналу компанії та технологічного аудиту – перевірка технологічних процесів, методів, прийомів і процедур, що використовуються в організації з метою оцінки їхньої ефективності. Такий комплексний підхід у процесі аудиту операцій злиття і поглинання забезпечить підвищення якості таких угод та зменшить ризики, що виникають у процесі злиття та поглинання [2, с. 179 – 180].

Таким чином, на сучасному етапі розвитку ринкових відносин процес злиття і поглинання є актуальним питанням. Аудит злиття і поглинання забезпечить компаніям мінімізацію ризиків, що виникають у процесі підписання таких угод та таких, що мають місце після поглинання.

Список використаних джерел:

1. Дорош Н. І. Комплексна аналітична перевірка підприємства / Н. І. Дорош // Збірник наукових праць ЛНТУ. Економічні науки. – 2012. – № 9. – С. 355 – 361.
2. Нежива М. О. Аудит операцій зі злиття та поглинання в умовах інклюзивної економіки / М. О. Нежива // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2018. – Вип. 29 (2). – С. 177 – 180.
3. Річний звіт KPMG. Огляд M&A угод в Україні у 2018 році. – Режим доступу : <https://home.kpmg/content/dam/kpmg/ua/pdf/2019/02/Ukrainian-MA-Review-report-2018-UA.pdf>.

ПАШИНСЬКА ВІКТОРІЯ АНДРІЙВНА

здобувач вищої освіти II освітнього рівня «Магістр»

Рівненського державного гуманітарного університету

БЕРТАШ БОРИС МИКОЛАЙОВИЧ

к. е. н., доцент Рівненського державного гуманітарного університету

ОСОБЛИВОСТІ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ АСОРТИМЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ТА ОСНОВНІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЇЇ ФОРМУВАННЯ

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин в нашій країні, спостерігаються тенденції до загострення національної конкурентної політики на ринках збуту товарів; зростання актуальності упровадження концепцій соціально-етичного маркетингу та підвищення значущості постійних споживачів для ефективної діяльності окремих суб'єктів ринкових відносин. В зв'язку з цим виникає необхідність налагодження ефективного управління асортиментом підприємств. Зокрема діяльність підприємств з формування та управління торговим асортиментом споживчих товарів, спрямована на його розвиток відповідно до обсягу й структури попиту споживачів, при найбільш ефективному використанні фінансових, матеріальних, інформаційних і трудових ресурсів.

Практика господарської діяльності підприємств торгівлі України доводить, що основна частка суб'єктів господарювання не витримують конкуренції внаслідок недооцінювання ролі асортименту, адаптованого до ринкових змін під впливом факторів макро- і мікросередовища. Головною її метою в сучасних умовах господарювання є визначення набору товарів, які найкраще відповідають сегменту ринку, що обслуговується.

На даному етапі розвитку вітчизняної економіки все більше і більше значення у свідомості споживачів набуває структура продукції і наявність можливості вибору товару з пропонованого асортименту. Саме тому управління асортиментом – один із самих головних напрямків діяльності кожного підприємства. Особливу важливість цей напрямок набуває зараз, коли до товару з боку споживача висуваються підвищені вимоги, і від ефективності роботи підприємства з виробленим товаром залежать всі економічні показники організації і займана їй ринкова частка.

Як свідчить світовий досвід, лідерство в конкурентній боротьбі одержує той, хто найбільш компетентний в асортиментній політиці, володіє методами її реалізації і може максимально ефективно нею управляти.

Реалізувати це можливо лише у випадку, коли суб'єкт ринку чітко розуміє сутність асортиментної політики та її роль. Отже, розглянемо основні підходи до трактування сутності поняття «асортиментна політика».

Визначаючи поняття «асортиментна політика», різні автори по-різному підходять до вирішення цієї проблеми. У ряді визначень асортиментна політика розглядається з погляду її цілеспрямованості, але при цьому конкретно не вказує на її мету й особливості її побудови. Так, згідно визначення Орлова А. В., суть асортиментної політики становить «цілеспрямоване формування асортименту з урахуванням розвитку суспільних потреб, купівельного попиту, досягнень науково-технічного прогресу» [6]. Алескеров Ф. М. трактує поняття асортиментної політики, як «суть вираження конкретних форм управління ринком у частині забезпечення структурно-асортиментної збалансованості попиту та пропозиції з урахуванням цільових орієнтирів і установок» [2]. Однак у таких трактуваннях виникає ефект розмитості у визначенні необхідного результату здійснення асортиментної політики. Наслідком даного недоліку виявляється низький ефект від реалізації конкретної політики або повна відсутність ефективності.

Кардаш В. Я. стверджує, що асортиментна політика являє собою «систему поглядів і комплекс заходів щодо управління торговельним асортиментом, яка включає загальні напрямки формування асортименту торговельної мережі організації або міста, відповідні до вимог підняття рівня й культури народного споживання, інтересам народного господарства» [7]. Однак, постійне прагнення до задоволення потреб людини не може слугувати метою економічної діяльності, тому що з нього не випливають однозначні критерії оцінки напрямків і форм економічного розвитку.

Найбільш широким визначення асортиментної політики є визначення Біленького О.Ю., який трактує її, як «сферу діяльності керівника й фахівців підприємства, що представляє собою сукупність принципів, стратегій і методик, що приводять до формування оптимального асортименту продукції, що

випускається або реалізується підприємством, з погляду підвищення ефективності діяльності підприємства й задоволення потреб покупців» [3].

Практика підприємств України свідчить про те, що 80 % суб'єктів ідуть з ринку через непродуманий підхід до вибору асортиментної політики, статичності асортиментних наборів товарів і негнучкого реагування на зміни, що відбуваються на ринку під впливом факторів їх макро- і мікросередовища. Тому важливу роль у діяльності підприємства посідає виділення та аналіз факторів що впливають на формування асортименту.

Так, до факторів що не залежать від конкретних умов діяльності підприємства (визначають напрям спеціалізації і тип підприємства) відносяться [1; 5].

1. Соціальні: соціальний склад населення; рівень культури; соціальне забезпечення населення; характер трудової діяльності.

2. Економічні: розвиток виробництва товарів; рівень доходів населення і джерела їхнього утворення; розвиток економіки району діяльності; ціна на товари й ін.

3. Демографічні: статевовіковий склад; кількість і структура сімей; професійний склад населення й ін.

4. Національно-побутові: національний склад населення; традиції, звичаї.

5. Природно-кліматичні: географічне розташування (міста, села, адміністративного району); клімат; природні ресурси й ін.

А до факторів, що відповідають конкретним умовам роботи підприємства (визначають макро- і мікроструктуру асортименту конкретного підприємства) відносяться [4].

1. Фактори, що враховуються при розробці мікроструктури асортименту (широти асортименту): роль підприємства в системі торгового обслуговування; наявність інших підприємств у зоні діяльності, їхня спеціалізація, потужність; тип і потужність підприємства; транспортні зв'язки й ін.

2. Фактори, що враховуються при розробці мікроструктури асортименту (глибина асортименту – кількість видів і різновидів): рівень доходів за сегментами; специфіка попиту усередині сегментів; розмір торгової площі і характеристика устаткування й ін.

На основі вищенаведеного можна стверджувати, що в сучасних умовах мінливість зовнішнього середовища та багатоманітність факторів, що впливають в цих умовах призводять до багатоманітності підходів до визначення сутності асортиментної політики та варіацій її формування. Однак, не зважаючи на це кожному підприємству необхідно знайти свої методики управління ефективністю його формування.

Список використаних джерел:

1. Абрамович І. А. Товарний асортимент підприємства: сутність та умови формування / І. А. Абрамович // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2017. – Вип. 12. – Ч. 1. – С. 6 – 9.

2. Алескеров Ф. Н. Ассортимент и качество товаров: управление в регионе / Ф. Н. Алескеров, А. Н. Яровиков. – М. : Азернешр, 2005. – 183 с.

3. Біленький О. Ю. Вдосконалення системи управління асортиментом продукції: напрями та результативність / О. Ю. Біленький // Вісник Одеського

національного університету. Економіка. – 2013. – Т. 18. – Вип. 1 (1). – С. 31 – 37.

4. Гармідер Л. Д. Дослідження формування товарного асортименту підприємства / Л. Д. Гармідер, І. О. Самай // Академічний огляд. – 2016. – № 1. – С. 111 – 118.

5. Прядко О. М. Управління торговим асортиментом в умовах національної конкурентної політики / О. М. Прядко // Бізнес-навігатор. – 2013. – № 3. – С. 200 – 204.

6. Орлов А. В. Рынок товаров: формирование, управление / А. В. Орлов, Ф. А. Крутиков, Ю. К. Твилдиани. – М. : Экономика, 1986. – 261 с.

7. Халявина М. Л. Ассортиментная политика предприятия: анализ основных взглядов / М. Л. Халявина // Научный журнал КубГАУ. – 2012. – № 84 (10). – Режим доступа : <http://ej.kubagro.ru/2012/10/pdf/01.pdf>.

ПЕТУШКОВ ЕВГЕНИЙ НИКОЛАЕВИЧ

студент 1 курса Академии управления при Президенте Республики Беларусь

КРЕДИТОВАНИЕ НАСЕЛЕНИЯ КАК ИНСТРУМЕНТ СОЦИАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ

Потребительский кредит как форма кредитных отношений является относительно самостоятельной экономической категорией с направленностью на удовлетворение социальных потребностей граждан, а также на инвестирование в человеческий капитал [1].

Стоит отметить, что роль кредита имеет объективную природу, поскольку определяется его сущностью. При этом конкретная экономическая среда (включающая субъективно-психологическую мотивацию принятия экономических решений) оказывает большое воздействие на характер и степень реализации объективной роли кредита, а также результаты его использования в воспроизводственном процессе и социальной сфере. Большое влияние на организации и развитие кредитных отношений с ними оказывают практические действия экономических институтов.

С каждым годом роль кредитования становится все существеннее. За период с 2018 по 2019 год общая сумма кредитов возросла на 20 % и на 1 января 2019 года составляет 3379,4 млн. белорусских рублей [2] (рис. 1).

Доля кредитования физических лиц составляет 21 %, что является одним из существенных факторов стимулирования производства и финансовой системы страны в целом.

Банки, предоставляя кредиты физическим и юридическим лицам, запускают банковский мультипликатор, что положительно сказывается на уровне социального развития. Деньги, проданные тому или иному лицу, в дальнейшем проходят большой путь от фирмы к фирме, от потребителя к потребителю, но в конечном итоге все равно возвращаются в банк. Цель этого процесса одна – экономический рост всех субъектов данной цепи и дальнейшее их социальное развитие.

Наукове видання

**ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ
СОЦІАЛЬНИМ І ГУМАНІТАРНИМ РОЗВИТКОМ**

Матеріали
XIII Науково-практичної
конференції за міжнародною участю, присвяченої пам'яті
Решетніченка Андрія Володимировича
(м. Дніпро, 29 листопада 2019 р.)

Українською, російською, англійською мовами

За зміст та мовностилістичне редагування
відповідальність несуть автори

Комп'ютерний оригінал-макет О. Б. Кіреєвої

Ум. друк. арк. 36,5

Обл.-вид. арк. 42,9

Тираж 200 пр.

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентіві України
Україна, 49044, Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 1743 від 06.04.2004